

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/147/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716207684
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716207684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu: B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. I. XXXX/XX, XXX XX P., t. č. bytom W. XX, XXX XX P., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.269,83 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 765,17 € spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 765,17 € od 18.06.2016 až do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 %.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 46,- € na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojim žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu dňa 22.06.2016 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.269,83 € spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 18.06.2016 až do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Vo svojom žalobnom návrhu žalobca uviedol:

„Miestna príslušnosť Okresného súdu Zvolen je daná na základe ustanovenia § 87 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), podľa ktorého je „popri všeobecnom súde odporcu na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.“

I. Žalovaný, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom:

· dňa 20.12.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500008947 na základe ktorej mal byť zo strany odporcu navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 840,- EUR (ďalej len „úver alebo istina“). Odporca však hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z istiny poplatok za poskytnutie úveru vo výške 120,58 EUR, na základe čoho tak skutočná výška úveru predstavuje sumu 719,42 EUR. Navrhovateľ sa na základe predmetnej úverovej zmluvy zaviazal v 42-och mesačných splátkach po 45,01 EUR vrátiť odporcovi istinu úveru spolu s poplatkom za poskytnutý úver súhrne vo výške 1890,42 EUR. Žalobca však poukázal na účet žalovaného celkom sumu 1989,25 EUR, to znamená o 1269,83 EUR viac než mal žalovaný nárok. V sume 1269,83 EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobca si

tak na základe predmetnej zmluvy o úvere uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1269,83 EUR.

Vychádzajúc z obsahu predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že:

1) zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie §9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie či ide o hotovostné, alebo bezhotovostné čerpanie, jednorázové prípadne uskutočnené vo viacerých plátbách a pod.,

2) zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu ďalej neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má byť podľa dostupnej judikatúry určený konkrétnym dňom splatnosti poslednej splátky,

3) ďalej zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené členenie má pre spotrebiteľa zásadný význam, ktorý bol potvrdený napr. rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne v konaní č. 9 Co/401/2012, v ktorom súd uviedol, že „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 20.10.2010 presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“

4) zmluva o revolvingovom úvere v časti revolvingu ďalej absolútne neobsahuje údaj o výške úrokov a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

5) ďalej poukazujeme na to, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru. Odplata za poskytnutie úveru vo všetkých prípadoch dosahuje úroveň 70,02 %, čo niekoľkonásobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i s dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je totiž potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v miere 70,02 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti napr.: Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2011 č. k. 3Co 3/2011, v ktorom súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84 % p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úzere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Krajský súd uviedol, že ak by nešlo o nadvládu veriteľa nad spotrebiteľom (tieseň, čiastočná ľahkomyselnosť) boli by pri nebankovej spoločnosti akceptovateľné vyššie úroky, rozhodne však nie o 100 % vyššie oproti priemeru bánk, pričom zohľadniť sa musia vždy aj osobitosti prípadu. Krajský súd uzavrel, že má poznatky, že úverovanie nebankovník je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Námietka, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti úrokov, keďže dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov. Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9. novembra 2010 č. k. 17Co/313/2010-99, v ktorom „sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu a uviedol, že ak si navrhovateľ uplatňoval úroky najmenej vo výške 24 % ročne, teda takmer trojnásobne ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami, a sú preto v rozpore s dobrými mravmi. Súd neuznal argumenty nebankového subjektu, že úroková miera zodpovedá miere rizika pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek zaistenia.“ Rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 č. k. 16 ICm 944/2010, v ktorom krajský súd skonštatoval, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. Súd skonštatoval, že neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a

spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá predstavuje 96,31 % a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - úžernické úroky (úroky v bankách pri porovnateľných úverov predstavovali max. 20 % ročne).

II. Z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do nej doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu.

- Dňa 15.12.2011 žalobca podal Žiadosť (návrh) o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500008947. Dňa 20.12.2011 bola táto žiadosť (návrh) doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo k zmene údajov o predpokladanej RPMN.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy je však základnou povinnosťou veriteľa informovať spotrebiteľa o zmluvných podmienkach pred uzavretím zmluvy o úvere. Vzhľadom na to je zrejmé preukázané pochybenie veriteľa, ktorý nedodrжал jeho základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom a v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere.

V danej súvislosti žalobca poukazuje na ustanovenie § 44 zákona č. 40/1964 Zb.

§44 ods. 1) Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

ods. 2) Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Zo spôsobu uzatvárania tejto i predchádzajúcich zmlúv vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhov s dodatkami a zmenami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu zo strany žalobcu. Ich akceptácia zo strany žalovaného nebola vykonaná. Tým že návrhy predmetných Zmlúv o revolvingovom úvere boli doplnené a sčasti aj zmenené, žalovaný sa domnieva, že z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z uvedeného dôvodu navrhujeme, aby súd posúdil, či nejde o absolútne neplatnú zmluvu od jej počiatku.

III. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že hneď na začiatku zmluvného vzťahu žalovaný zrazil žalobcovi z dohodnutých súm poskytnutých úverov poplatok za Odplatu za poskytnutie služby, na základe čoho tak skutočná výška poskytnutých úverov predstavuje podstatne nižšie sumy, aké sú uvedené v predmetných zmluvách o revolvingovom úvere. Uvedený poplatok za poskytnutie úveru žalobca považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko dané ustanovenie predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere umožňuje veriteľovi odpočítať poplatok za službu v čase, keď spotrebiteľ o poskytnutie takejto služby vôbec nepožiadal, a pri ktorom v podstate ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo, čo mu nebolo dodané. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Okresného súdu Nitra pod sp. zn.: 7C/154/2014 zo dňa 29.01.2015, v ktorom uvádza: „Za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je potrebné považovať aj ustanovenie zmluvy, ktoré umožňuje veriteľovi odpočítať poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, už pri poskytnutí úveru, a v čase, keď spotrebiteľ o poskytnutie takejto služby vôbec nepožiadal, a pri ktorom v podstate ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo, čo mu nebolo dodané, pričom tento záväzok podľa zmluvy vznikne podpisom dohody a zanikne započítaním, na základe dohody účastníkov zmluvy, zahrnutej do žiadosti/zmluvy o úvere.

Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky spočíva tiež vo výške tohto poplatku, ktorý zvyšuje náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V danej veci bola výška sporného poplatku 14,38% poskytnutého úveru a poplatok zvýšil náklady žalobkyne spojené so spotrebiteľským úverom, teda odplatu za poskytnutie úveru z 1.875,54 eura na 2.091,29 eura (1875,54 + 215,75).“

IV. Podľa zákona č. 40/ 1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „OZ“) platného v čase uzavretia úverovej zmluvy

§ 451

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

§ 456

Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Vzhľadom na:

· neuvedenie podstatných náležitostí, ktorých absencia je ustanovením § 11 ods. 1 písm a) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutých úverov - viď čl. I bod 1 až 4,

· rozpor odplaty s dobrými mravmi viď čl. I bod 5

· absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere,

mal žalovaný právo len na vrátenie ním poskytnutých istín úverov v súhrne vo výške 719,42 EUR, bez úrokov a poplatkov. Žalobca však zaplatil na účet žalovaného súhrne sumu 1989,25 EUR, to znamená o 1269,83 EUR viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 1269,83 EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobca si tak uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1269,83 EUR.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa ani napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil uplatňuje si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 18.06.2016 (nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie) bola 0,00 %.

2. Žalovaný sa k písomnému žalobnému návrhu podrobne písomne vyjadril a vo svojom písomnom vyjadrení k veci uviedol:

„V právnej veci vedenej pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/147/2016

odporca pri prvom úkone v tejto právnej veci uplatňuje námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen na konanie o veci samej. Predmetom konania nie je žiadny nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Navrhovateľ v podanom návrhu svoj nároky neodvodzuje zo zmluvy, ale z ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúceho vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z Civilného sporového poriadku je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

V zmysle citovaného ustanovenia nie je daná príslušnosť všeobecného súdu spotrebiteľa bez ohľadu na to o aký spor medzi spotrebiteľom a dodávateľom ide. Vyžaduje sa spor zo spotrebiteľskej zmluvy, nie však napríklad už spor súvisiaci s takouto zmluvou. Formulovanú výnimku z pravidla o príslušnosti súdu je potrebné vykladať „reštriktívne“ a nerozširovať ju na akýkoľvek spor a súdne konanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

Aj podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline, č.k. 9Co/516/2015 zo dňa 29.10. 2015 „Vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom.“

Namietame preto miestnu nepríslušnosť súdu na konanie a navrhujeme, aby bola vec postúpená všeobecnému súdu odporcu, ktorým je Okresný súd Bratislava I. Navrhujeme, aby súd preto uznesením vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a po jeho právoplatnosti vec postúpil príslušnému súdu.

Zároveň žalovaný podáva k doručenej žalobe nasledovné vyjadrenie :

Navrhovateľ v podanom návrhu tvrdí, že odporca sa obohatil na jeho úkor prijatím plnenia bez právneho dôvodu, nakoľko nedošlo k vzniku zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500008947, prípadne zmluva má byť neplatná z dôvodu neplatnosti výšky odplaty.

Odporca popiera skutkový a právny dôvod tvrdenia o tom, že zmluva je neplatná z dôvodu výšky odplaty. Žalobca tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500008947 je neplatnou, a to z dôvodu výšky úrokov.

Porovnávanie úrokových sadziieb bánk a nebankových subjektov je zavádzajúce a vecne nedôvodné. Nesprávnosť spočíva v tom, že výška odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe uvedenej Z hľadiska ústavného princípu racionálneho zákonodarca a vychádzajúc z vnútornej nerozpornosti právneho poriadku je nutné uviesť, že ak je určitá otázka riešená osobitným ustanovením, potom aplikácia všeobecného ustanovenia (použiteľného pre prípad absencie konkrétnej, špeciálnej úpravy) je vylúčená. Lebo ak zákonodarca raz určí nejaké pravidlo správania ako normu, a to jednoznačným spôsobom, potom túto vôľu zákonodarca nie je možné meniť či obchádzať odkazovaním na všeobecné pravidlo. To platí aj pre otázku posudzovania výšky odplaty, ktorá bola v čase uzatvárania zmluvy regulovaná osobitnou právnou úpravou (lex specialis) a nie na základe všeobecnej regulácie (lex generalis).

Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (15.12. 2011) platilo, že Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Finančným trhom je „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov.“ resp. „je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí.“ (Sidak, M., Ďuračínská, M. a kol. Finančné právo. 1 vydanie. Bratislava. C. H. Beck. 2012)

V zákone sa explicitne stanovovalo, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

Pritom porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb, a pod. čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť.

Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru).

Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v spojení s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR (podľa § 21 zákona č. 129/2010 Z.z. bola platnou hodnotou tá, ktorá bola naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy). Tá bola pre rozhodné obdobie, v ktorom došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úver, stanovená vo výške 45,66 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala.

Ako žalovaný napádame aj dôvodnosť tvrdenia žalobcu o tom, že nedošlo k platnému vzniku zmluvy. Uvedené žalobca tvrdí s poukazom na údaj RPMN, ktorý má byť rozdielny medzi návrhom a jeho prijatím. V súvislosti so závermi súdu o RPMN a jeho nedohodnutí tvrdí žalovaný aj to, že rozsudok je založený na nesprávnych záveroch o vzniku dohody o RPMN ako takej. Súd ohľadne RPMN a o jeho nedohodnutí vychádza z predpokladu o tom, že údaj RPMN je výsledkom konsenzu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy. Z napadnutého rozsudku nevyplýva, ako môže byť hodnota RPMN vôbec navrhnutá pri podaní žiadosti o úver,

ak zákonná úprava (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.) určuje, že RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Táto zákonná požiadavka na určenie RPMN vylučuje prípustnosť záverov súdu ohľadne RPMN a jej dojednávania, pretože zákon ani len nepredpokladá formuláciu podmienok na určenie tohto údaju, že pôjde o výsledok dohody zmluvných strán. Rovnako aj iné údaje, ktoré sa uvádzajú v zmluve o úvere nemajú a nemôžu mať povahu „dohodnutých“ údajov; napríklad priemerná ročná percentuálna miera nákladov stanovená Ministerstvom financií SR, označenie kontrolného orgánu a pod.

V bode 5 formuláru žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaným. Tento údaj a všetky tieto údaje v bode 5 však nevymedzujú predmet zmluvy, lebo ten je až obsahu v bode 6. Kde sa uvádza presný údaj o RPMN úveru. Vzhľadom na povahu zmluvy (ako revolvingovej) a vstupné hodnoty počítané podľa vzorca pre určenie RPMN však opätovne a logicky nie je možné deklarovať RPMN pre prípad poskytnutia revolvingu (lebo ňom sa v čase uzavretia zmluvy nevie, či bude poskytnutý, kedy; o úvere sa to vie a preto sa uvádza v bode 6 už presný údaj o RPMN).

Vzhľadom na uvedené však nie je možné hovoriť v tomto prípade, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy.

Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje : suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky.

Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu; napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený.

Ostatné údaje, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú a boli rovnaké, teda nezmenila sa ani výška celkových nákladov, ani suma úveru, ani počet splátok, a ani dátum splatnosti splátok. Rozdiel v údajoch RPMN v žiadnom prípade nie je okolnosťou, pre ktorú by bolo opodstatnené hovoriť o tom, že nedošlo k nejakej dohode. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je časovým vyjadrením celkových nákladov

spojených so spotrebiteľským úverom. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom jednoznačne definuje zákon

č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Ich výška (v tomto prípade tvorená len sumou zmluvnej odmeny/úroku/ za úver) je v návrhu na uzavretie zmluvy (nazvanej žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru) a v jeho prijatí zhodnou. Údaj o RPMN je percentuálnym vyjadrením týchto nákladov, kde sa zohľadňuje práve časový faktor (dátum splatnosti prvej splátky, počet dní medzi vyplatením úveru, a pod.). Práve s ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu (kedy žalobca podáva návrh na uzavretie zmluvy a predkladá ho žalovanému a ten rozhoduje o jeho /ne/schválení) je potrebné konštatovať, že časové vyjadrenie celkových nákladov v podobe nižšej RPMN ako je uvedená v návrhu takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by splňalo predpoklady pre aplikáciu ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Údaj o RPMN nie je a nikde ani byť nemôže osobitne dojednávaný, ale je výsledkom prepočtu tých náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté.

Vzhľadom k uvedenému žalovaný tvrdí, že závery súdu týkajúce sa údaju RPMN nie sú dôvodnými a zákonnými. V súvislosti s údajom o RPMN tvrdíme, že závery súdu nie sú v súlade ani so zákonom č. 129/2010 Z.z., a ani ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.05. 2008).

Prihliadať na nepriamy účinok uvedenej smernice je výslovne formulovaná v jej článku 22 odstavce 1 Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Jej cieľom je, aby sa v každom členskom štáte konkrétne ustanovenie rovnako používalo a vykladalo. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem) alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchylné ustanovenia. Z jej ustanovení vyplýva, že zmluva o úvere má obsahovať údaj o RPMN vypočítaný v čase jej uzavretia (porov. článok 10 ods. 1 písm. g) smernice).

Tvrdíme, že údaj o RPMN nemôže byť objektívne dohodnutý medzi stranami a to z dôvodu, kedy pre jeho výpočet je stanovené zákonné pravidlo a tento výpočet teda nezávisí len od vôle strán. Hodnotu RPMN teda zmluvné strany nemôžu určiť na základe svojej slobodnej vôle (ako je tomu napríklad výška úveru, výška úrokov, doba splácania, výška splátky), ale len na základe určitého mechanizmu stanoveného zákonom. Okrem toho tento údaj sa objektívne v čase podania návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere navrhnuť nedá aj preto, pretože zákonná úprava výslovne stanovuje časový okamih, ku ktorému sa RPMN určuje a tým je deň uzavretia zmluvy.

a) K tvrdeniu o chýbajúcom údají o čerpaní úveru uvádza odporca nasledovné :

Podľa odseku 13 zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy.

Podľa článku 2., odsek 2.3 zmluvných dojednaní Veriteľ poskytne Dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet Dlžníka uvedený v Zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy o RÚ (ďalej len „Deň poskytnutia úveru“).

Výklad § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch prezentovaný v podanom návrhu je zavádzajúci a nesprávny. Podmienky čerpania úveru znamenajú zmluvnými stranami formulované skutočnosti, od splnenia ktorých závisí čerpanie úveru. Spôsob čerpania úveru (ako uvádza navrhovateľ tvrdeniami „teda uvedenie či ide o hotovostné, alebo bezhotovostné čerpanie, jednorazové prípadne uskutočnené vo viacerých platbách“) zákon uvádzať nevyžaduje. Teda je zásadný rozdiel medzi spôsobom čerpania a podmienkou čerpania. Podmienkou čerpania môže byť napríklad predloženie poistenia schopnosti splácať úver, odkladacia podmienka a pod.

Uvedené potvrdzuje aj eurokonformný výklad ustanovenia §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na základe smernice Rady 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

Podľa znenia jej článku 10, odstavce 1 písm. c) zmluva o úvere uvádza celkovú výšku úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie. Podľa nemeckej jazykovej verzie ide o náležitosť vyjadrenú ako „der Gesamtkreditbetrag und die Bedingungen für die Inanspruchnahme“, podľa anglickej jazykovej verzie „the total amount of credit and the conditions governing the drawdown“ a podľa českej jazykovej verzie „celkovou výšou úveru a podmínky čerpaní“. Z uvedených jazykových verzí smernice teda vyplýva požiadavka na uvádzanie podmienok čerpania, ak sú teda dohodnuté (keďže z logiky veci vyplýva, že ak niektorá z náležitostí zmluvy nie je aktuálna, potom sa neuvádza).

Uzavretá zmluva o revolvingovom úvere žiadne osobitné podmienky pre čerpanie úveru neobsahuje, pretože takéto podmienky ani dojednávané neboli. Avšak aj pri výklade tvrdenom navrhovateľom o

tejto náležitostí je z vyššie uvedeného zrejme, že jeho závery sú mylné a skutkovo nesprávne (keďže ustanovenie o spôsobe čerpania úveru, teda podľa navrhovateľa o spôsobe vyplatenia sumy, uzavretá zmluva o revolvingovom úvere obsahuje).

b) K tvrdeniu o chýbajúcom údaji o termíne konečnej splatnosti úveru odporca uvádza :

Ako podstatnú skutočnosť je potrebné zdôrazniť, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane listiny, a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sa v zmysle článku 7., ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď. Aj podľa právnej praxe „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“

V zmysle uvedeného teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania.

Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasti zmluvy súd uviedol V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi.

Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5. zmluvných dojednaní vyplýva Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď čl.7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje.

V rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, sa ohľadne údaju o konečnej splatnosti úveru uvádza V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi, Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.

c) K tvrdeniu o chýbajúcom údaji počte, výšky a termínov splatnosti splátok

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania.

Význam osobitného rozpisovania jednotlivých položiek spočíva resp. súvisí s otázkou plnenia záväzku. Ak sa jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet Veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade ak splátkou uhrádza aj istina a úrok nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. V prípadoch, kedy sa istina a úroky uhrádzajú samostatne (teda v iných termínoch splatnosti,

s iným počtom splátok) ale by také rozlišovanie význam malo, z hľadiska spomenutej informovanosti spotrebiteľa a to práve s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok.

Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí) a počet splátok, teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Nad rámec toho obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (vo vyššie spomenutom Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi).

Pri výklade označeného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. aký vyplýva z návrhu, a teda rozpisovaní splátky by nebolo reálne možné vypočítať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj RPMN). V zmysle § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Pri výpočte RPMN sa podľa prílohy č. 1 k ZoSÚ vychádza z výšky splátky (cit. „D1 je výška splátky alebo poplatkov“). Výška splátky je logicky tá suma, o ktorej sa hovorí v § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Pri výpočte RPMN zákon neurčuje iný význam pojmu „splátka“, teda napríklad že má ísť o súčet splátky istiny, alebo splátku úroku a pod. Pritom je zrejmé, že musí ísť o celú splátku, pretože inak by daný výpočet bol nesprávnym a mylným. Ak by platilo samostatné uvádzanie splátky istiny, splátky úroku, potom zo žiadneho zákonného ustanovenia ani nevyplýva, že by zmluva mala ešte obsahovať aj samostatný údaj o ich súčte.

Ak pre výpočet RPMN je rozhodujúca výška splátky, a RPMN sa počíta na základe údajov uvedených v zmluve a platných v čase jej uzavretia, potom záver o rozpisovaní splátky znemožňuje tento výpočet. Pri výpočte RPMN by nebolo možné určiť, či do vzorca určeného na tento výpočet sa má použiť výška splátky istiny, splátky úroku alebo iných poplatkov. Rovnako tak zákon (pozn. ZoSÚ) neurčuje, že pre účely tohto výpočtu sa jednotlivé rozpisované položky podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ majú spočítať.

Tvrdíme, že zmluva obsahuje náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.

Nakoľko ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere sú výsledkom implementácie vyššie spomínanej smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 odstavec 1 smernice.

Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

Podľa nemeckej jazykovej verzie ide o náležitosť vyjadrenú ako „der Betrag, die Anzahl und die Periodizität der vom Verbraucher zu leistenden Zahlungen und gegebenenfalls die Reihenfolge, in der die Zahlungen auf verschiedene ausstehende Restbeträge, für die unterschiedliche Sollzinssätze gelten, zum Zwecke der Rückzahlung angerechnet werden;“, podľa anglickej jazykovej verzie „the amount, number and frequency

of payments to be made by the consumer and, where appropriate, the order in which payments will be allocated to different outstanding balances charged at different borrowing rates for the purposes of reimbursement;“ a podľa českej jazykovej verzie „výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a případně způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými výpůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;“.

Z uvedených jazykových verzí smernice teda vyplýva požiadavka na uvádzanie počtu platieb, nie ich rozpisovanie.

Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem) alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchylné ustanovenia. Výslovne to vyplýva z článku 22 smernice Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

Žalovaný namieta voči uplatňovanému nároku aj to, že je premičaným nárokom v časti, ktorá zodpovedá sume 544,41 Eur (ktorá bola uhradená pred 22.06.2014) a to z dôvodu uplynutia premičacej lehoty.

Žalovaný namieta tiež rozhodnutie o platení úroku z omeškania. Dopolisť sa do žiadneho omeškania nedostal.

Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby súd žalobu zamietol.“

Z tohto vyjadrenie vyplýva, že žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen.

Podľa § 42 Civilného sporového poriadku (CSP), ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd aplikoval vyššie citované zákonné ustanovenie a dospel k záveru, že predmetná námietka miestnej nepríslušnosti bola podaná včas zo strany žalovaného, nakoľko bola urobená pri prvom úkone, avšak

nie je dôvodná, nakoľko v predmetnom prípade predmetná žaloba má základ vo vzťahu medzi stranami s tým, že tento vzťah je spotrebiteľský, nakoľko vyplýva z pôvodnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou a podľa názoru súdu, aj právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré uplatňuje v tomto prípade žalobca ako spotrebiteľ od dodávateľa, je právom podľa osobitného predpisu v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a s poukazom na § 19 písm. d) CSP, pričom takéto isté ustanovenie obsahovala aj predchádzajúca procesná norma, tzn. Občiansky súdny poriadok - popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. Z tohto dôvodu súd vyhodnotil predmetnú námietku miestnej nepríslušnosti ako nedôvodnú a súd predmetný spor prejednal a rozhodol.

3. Súd vo veci vytyčil pojednávanie na deň 03.11.2016 s tým, že pojednával v neprítomnosti žalobcu za prítomnosti jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne, ktorá ich neúčast' ospravedlnila a žiadala pojednávať v ich neprítomnosti.

4. Súd aplikoval zákonné ustanovenie § 180 CSP a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho právnej zástupkyne.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalobcu, zmluvou o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, výzvou na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

6. Súd z prednesu právneho zástupcu žalobcu zistil, že sa pridrižava písomne podaného žalobného návrhu, ktorému žiada v celom rozsahu vyhovieť. Čo sa týka vyjadrenia samotného žalovaného, tak toto považujú za nedôvodné. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, tak k tomu uviedol, že túto neuznávajú, nakoľko tvrdil, že žalobný návrh bol podaný v trojročnej objektívnej lehote a bol podaný aj v dvojročnej subjektívnej lehote. Čo sa týka plynutia subjektívnej lehoty, tak tvrdil, že táto začala plynúť odo dňa, kedy bolo udelené plnomocenstvo pre ich právnu kanceláriu zo strany žalobcu, a to dňa 16.03.2016, čo vyplýva z pripojeného plnomocenstva. Tvrdil, že žalobca ako neznalý práva sa dozvedel o tom, že mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v ten deň od nejakého známeho a tento známy poradil práve ich advokátsku kanceláriu, aby ho zastupovala v tomto konaní a v tento deň žalobca aj splnomocnil ich advokátsku kanceláriu na zastupovanie v tomto konaní a tvrdil, že od tohto dňa začala plynúť subjektívna premlčacia lehota a z toho dôvodu považovali námietku premlčania za nedôvodnú. Na základe vyššie uvedeného tvrdil, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a došlo k preplateniu predmetnej úverovej zmluvy o sumu 1.269,83 €. Z tohto dôvodu žiadali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.269,83 € spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.06.2016 až do zaplatenia. V prípade úspechu v spore si uplatňovali aj trovy konania.

7. Súd zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500008947 podpísanej žalobcom dňa 15.12.2011 a žalovaným dňa 20.12.2011 zistil, že žalobca v bode 5. žiada o poskytnutie úveru vo výške 840 € so splatnosťou 42 splátok 14. deň v mesiaci s výškou mesačnej splátky 45,01 € vrátane úrokov. Celková čiastka, ktorú dlžník musí zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru), predstavuje sumu 1.890,42 € s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) za úver 70,02 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,02 % a s priemernou RPMN za úver vo výške 45,66 %. Zo žiadosti ďalej vyplýva, že celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť, predstavuje sumu 1.080,24 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte) - vyššie citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú iným písmom dopísané údaje, z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je 840,- €, splatnosť úveru je v 42 splátkach splatných 14. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky 45,01 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.890,42 €, RPMN za úver 65,52 %, ročná úroková sadzba úveru 70,04 %, priemerná RPMN za úver 45,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 442,90 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť, predstavuje sumu 1.080,24 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02 % a ročná úroková sadzba revolvingu 74,21 %. V žiadosti / zmluve pod bodom 13. je podpis dlžníka dňa 15.12.2011, za žalovaného je pečiatka a podpis dňa 20.12.2011. V zmysle bodu 13. predmetnej žiadosti /zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti zmluvy všetkými

zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o..

8. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500008947 zo dňa 20.12.2011 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol mu schválený úver vo výške 840,- € so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky úveru 45,01 €, dátumom splatnosti prvej splátky úveru 14.02.2012, dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 14.07.2015, periodicitou splácania úveru mesačnou, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 14, celkovou výškou úveru 840,- €, RPMN úveru 65,52 %, priemernou hodnotou RPMN platnou ku dňu podpísania zmluvy o RÚ 45,60 %, schválenou výškou revolvingu 505,54 €, zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 505,54 €, výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 45,01 €, RPMN po vykonaní revolvingu predpokladaná výška 70,02 %, úverový limit 840,- €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.890,42 €, odplata za poskytnutie služby 120,58 €, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.080,24 €, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o RÚ 20.12.2011, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o RÚ 20.12.2011.

9. Z listinného dôkazu, a to stanoviska veriteľa k zmluve o RÚ č. 8500008947 súd zistil, že žalobcovi zo strany žalovaného bol poskytnutý úver v celkovej výške 719,42 € dňa 20.12.2011. Súd z prehľadu prijatých platieb k 10.03.2016 uvedeného v tomto stanovisku žalovaného zistil, že žalobca zaplatil na poskytnutý úver od 14.02.2012 až do 19.11.2015 celkovú sumu 1.989,25 €. Súd ďalej z tohto prehľadu prijatých platieb zistil, že žalobca zaplatil žalovanému titulom predmetnej zmluvy odo dňa 22.06.2014, pričom žalobný návrh bol podaný na tunajší súd dňa 22.06.2016, až do dňa 09.11.2015 sumu vo výške 765,17 €.

10. Súd z ďalšieho listinného dôkazu, a to výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zistil, že žalobca vyzýval prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 1.269,83 € najneskôr do 17.06.2016. Žalobca toto urobil jednak mailovou poštou dňa 15.06.2016 ako aj písomným podaním zo dňa 14.06.2016.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu 20.12.2011, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a), b) toho istého zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) toho istého zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

16. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

17. Podľa § 46 ods. 2 OZ, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

18. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

19. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

23. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie neoprávnene získaného majetkového prospechu sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že majetkový prospech bol neoprávnene získaný a kto ho získal.

27. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na vydanie neoprávnene získaného majetkového prospechu premlčí za tri roky, a ak ide o prospech získaný úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď k neoprávnene získanému majetkovému prospechu došlo.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. V zmysle § 46 ods. 1 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon.

30. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 1 vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu.

31. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu (§ 46 ods. 2 OZ). Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky výhrady, alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 OZ).

32. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca dňa 15.12.2011 podpísal a vyplnil body 1 až 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere, ako jednostranného právneho úkonu, ktorý je písomným návrhom na uzavretie zmluvy. Následne žalovaný dňa 20.12.2011 podpísal a vyplnil bod 6. predmetnej žiadosti (údaje o schválenom revolvingovom úvere) a vystavil

oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré malo byť prijatím návrhu, a teda uzavretím zmluvy. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné, líšia sa v údajoch o RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu, nemožno hovoriť o akceptácii návrhu (žiadosti) zo strany žalovaného, ale o novom návrhu, ktorý by mal byť žalobcom písomne prijatý alebo odmietnutý (§ 44 OZ). V konaní však nebolo preukázané, že by žalobca následne urobil ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalovaného prijal. Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN pre úver (je právne bezvýznamné, či zmena týchto údajov bola v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa), a teda v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná v zmysle § 40 ods. 1 OZ a zároveň predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z..

33. Súd z predmetnej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zistil, že žalovaný prostredníctvom E. Š. (uvedenej v bode 1 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) so žalobcom uvedeným v bode 2 spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5. Žiadosť bola podpísaná žalobcom dňa 15.12.2011. Zo samotného bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplíňať, teda v čase uzavretia zmluvy / žiadosti, táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Následne žalobcovi došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola doložená do súdneho spisu. Uvedené oznámenie nie je podpísané žalobcom. Z tohto teda vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. - Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, RPMN, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal.

34. Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne.

35. Keďže v danom prípade strany neuzavreli platnú písomnú zmluvu, sú povinní si vydať to, čo si navzájom plnili titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu (§ 457 OZ, § 451 ods. 2 OZ).

36. Z prehľadu prijatých platieb mal súd za preukázané, že žalobcovi bola celkovo vyplatená suma 719,42 €, pričom žalobca doposiaľ splatil sumu 1.989,25 €, teda žalobca by mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia 1.989,25 € mínus 719,42 € vo výške 1.269,83 €.

37. Súd ďalej uvádza, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy treba považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe vyššie uvedeného, nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a v tom prípade sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Aj z tohto ustanovenia vyplýva, že žalovaný by mal nárok len na zaplatenie skutočne poskytnutého úveru, teda sumy vo výške 719,42 €.

38. Súd sa zároveň v konaní vysporiadal aj so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, a to týmto spôsobom: premlčanie je inštitút hmotného práva a jeho podstata spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času dlžníkovi vzniká právo vzniesť na súde námietku premlčania, a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je subjektívna lehota dva roky a objektívna lehota tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tak desať rokov. Začiatok plynutia premlčacej lehoty pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Základným účinkom premlčania je, že v prípade, ak sa dlžník premlčania dovoľá, premlčané právo veriteľovi nemožno v súdnom konaní priznať. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa tak premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty, najneskôr však uplynutím objektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej

doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípadne ak plynúť nezačala.

39. Súd sa nestotožňuje s tým, že za začiatok premlčacej lehoty subjektívnej je potrebné považovať dátum, kedy sa žalobca dostavil k právnomu zástupcovi, ktorý ho informoval o bezdôvodnom obohatení a o možnosti žiadať ho vydať. Takýmto konaním by dochádzalo k predlžovaniu subjektívnej premlčacej lehoty, pričom podľa záveru súdu, žalobca sa mohol dozvedieť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a mal tiež vedomosť o tom, kto je povinný mu bezdôvodné obohatenie vydať, keďže uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, teda vedel, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, a teda podľa názoru súdu subjektívna premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom odo dňa zaplataenia jednotlivých splátok predmetného úveru. V konkrétnom prípade súd teda poukazuje na to, že žalobný návrh na tunajší súd bol doručený dňa 22.06.2016, a keďže v danom prípade podľa názoru súdu nebola dodržaná subjektívna dvojročná premlčacia lehota, a to u splátok zo strany žalobcu, ktoré boli vykonané pred dňom 22.06.2014, t. j. v období od 14.02.2012 do 09.06.2014, čo vyplýva z prehľadu prijatých platieb a tieto splátky predstavujú sumu 1.224,08 €.

40. Na základe vyššie uvedeného súd teda dospel k záveru, že žalobný návrh žalobcu je dôvodný ohľadne zaplataenia sumy 765,17 € s tým, že ide o vydanie bezdôvodného obohatenia z vyššie uvedených dôvodov, pričom súd znova poukazuje, že v danom prípade teda žalovaný mal nárok len na vrátenie skutočne poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 719,42 € s tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca zaplatil celkovú sumu 1.989,25 €, z tejto sumy však pre premlčanie súd nemohol priznať sumu 1.224,08 € a z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 765,17 € a v prevyšujúcej časti z vyššie uvádzaných dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zamietol.

41. Súd zároveň zaviazal žalovaného na zaplataenie zákonného úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 8 % ročne z priznanej sumy 765,17 €, a to odo dňa 18.06.2016, čo je nasledujúci deň po lehote, ktorú poskytol žalobca žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že toto bezdôvodné obohatenie mal vydať do 17.06.2016, čo vyplynulo z pripojených listinných dôkazov, a preto žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku od nasledujúceho dňa. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného aj na zaplataenie zákonného príslušenstva predmetnej pohľadávky.

42. Pre správnosť rozhodnutia pre záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z., pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitosti písomnej zmluvy) vymenovaných v ustanovení § 9 ods. 2 toho istého zákona, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na zákonné ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V predmetnom prípade žalobca sa domáhal pôvodne zaplataenia sumy 1.269,83 € s príslušenstvom a bol úspešný v sume 765,17 €, teda bol úspešný v percentuálnom vyjadrení vo výške 60 %, a teda žalovaný bol úspešný v zamietajúcej časti vo výške 40 %, preto súd rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 % (60 % mínus 40 %).

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Súd zároveň aplikoval zákonné ustanovenie § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení, a keďže žalobca ako spotrebiteľ bol oslobodený od platenia súdneho poplatku a žalobca bol čiastočne v konaní úspešný, súd zaviazal žalovaného na zaplataenie súdneho poplatku vo výške 6 % z priznanej sumy 765,17 € v zmysle položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov Zákona č. 7/1992 Zb. v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Zvolen.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.